

שבועות תשפ"ג

ראובן כהן ז"ל

נולד ב- 12.6.1948 נפטר ב- 16.5.2023

המפתחות שלך בלי שידעת, כמובן – ועם כל זאת, תמיד התייצבת לצידנו ונתת תחושת בטחון ושיש לנו גב.

גדלנו עם האבא הכי חזק, הכי תומך, זה שיודע הכל ותמיד שם עבורנו, גם בסוף העולם.

נסכת בנו תחושות של בטחון וגאווה. חינכת אותנו לאהבת הארץ, לימדת אותנו להרגיש חלק מהטבע ולהתרגש מכל פרח שפורח ופרי שבשל.

מסתובבים עם הילה. אולי היום יותר מתמיד, משועים שתמשיך לעטוף אותנו ברכות, שתשמור עלינו תמיד, שלא תעזוב אותנו לעולם. שנרגיש אותך באויר, ברוח, בשירים שמתנגנים שכל-כך אהבת, בחלומות. ובכל רגעי המשבר והאושר שעתידיים לנו.

אוהבים אותך לעד בכל עמקי נשמתנו.

אנחנו, הילדים שלך.

אבוש שלנו.

כבר כמעט 13 שנה שאתה קצת אחר אבל התקופה האחרונה בחייך/חיינו, היתה הקשוחה ביותר. לקחת אותנו למסע משפחתי מגבש בין בתי-חולים, עם הרבה בכי, הרבה צחוק, הכל מהכל.

רצים אחורה בזמן והחיוך מתרחב. חוויות אינסופיות. חמישה ילדים וזוג הורים חזק ואוהב כל-כך, מסתובבים בארץ עם טרנזיט גדול, קסטות של שלמה ארצי, הרבה רעש, ילדים וצחוק...

שישי בחוף דדו, חיפה, אילת, כנרת, קמפינגים עם חברים, וכמובן אחת לשנה חו"ל עם אימוש וחברים. יצרתם בית שוקק-חיים, מלא חברים ומשפחה תמיד. יצרתם לנו מקדש, מקדש משפחתי.

מרגישים מבורכים. זכינו לגדול בבית הכי חם שיש. הכלה, חום ואהבה לצד גבולות ברורים המעניקים בטחון. יחד עם החינוך המאד נוקשה שלך, תמיד ברגעי האמת בהם עשינו שטויות.

עודף אלכוהול בכל מיני מקומות בעמק, פריצה לכל-בו, לבריכה באמצע הלילה, גניבות טרקטורים וברוב המקרים בעזרת צרור